

Fængselsstraf indtil 1 Aar anvendes, jfr. endvidere herved Lovforslagets § 89, Stk. 2, medens Grænsen efter Straffeloven praktisk talt er 6 Maaneder, idet Fængsel paa sædvanlig Fangekost ikke kan idømmes i længere Tid. Endvidere er det anset unødvendigt indenfor de angivne Grænser nærmere at specialisere og vejlede med Hensyn til Betingelserne for, at betinget Straf kan gives, ligesom der ikke er opstillet nogen Begrænsning for de Vilkaar, Retten kan stille for Straffens Bortfald. Endelig er det overladt Retten at bestemme Prøvetiden indenfor Grænsen 2—5 Aar, medens Prøvetiden efter Straffelovstillæget altid er 5 Aar.

Til § 63. (U. § 60, jfr. Mot. Sp. 153—54).

Ogsaa ved denne Paragraf, der handler om de Tilfælde, hvor den betinget dømte gør sig skyldig i *ny Lovovertrædelse*, foretages der enkelte Ændringer i den gældende Ret (Straffelovstillægets § 20). Det afgørende bliver saaledes ikke, om der inden Prøvetidens Udløb er rejst Tiltale mod den dømte, men om der inden dette Tidspunkt er indledet en retslig Undersøgelse mod ham, jfr. ogsaa § 65. Fremdeles har man, hvor en Lovovertrædelse er begaaet i Prøvetiden, og Undersøgelse er indledt inden Prøvetidens Udløb, ment, at der burde fastsættes en fælles Straf. Samtidig har man i højere Grad end nu hjemlet — nemlig overalt hvor den ny Lovovertrædelse er uagtsom, eller Straffen ikke overstiger Hæfte eller Bøde — givet Retten Adgang til at træffe Bestemmelse om, hvorvidt den tidligere Straf nu skal fuldbyrdes, eller om Fuldbyrdelsen af den for begge Lovovertrædelserne fastsatte samlede Straf skal udsættes.

Til § 64. (U. § 61, jfr. Mot. Sp. 154—55).

Afgørelsen af, om Straff fuldbyrdelse skal ske, fordi den betinget dømte *ikke overholder de i Dommen fastsatte Betingelser*, er som hidtil i Almindelighed overladt til de straffuldbyrdende Myndigheder, dog saaledes at den dømte — i Modsætning til nu — altid kan begære Spørgsmaalet afgjort ved Retten. Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Ret, der skal træffe denne Afgørelse, er man blevet staaende ved den gældende Ordning (den Ret, der oprindeligt har paakendt Sagen), men dog saaledes, at Afgørelsen med den dømtes

Samtykke kan træffes af Underretten i den Retskreds, i hvilken han bor eller opholder sig.

Til § 67. (U. § 64, jfr. Mot. Sp. 155—56).

I Modsætning til, hvad der er gældende Ret, har man ment, at den betingede Dom, der ikke er fuldbyrdet inden Prøvetidens Udløb, i Almindelighed bør miste sin Evne til at begrunde Gentagelsesvirkning.

8de Kapitel.

Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring.

For visse Grupper af Forbrydere vil Anvendelse af de almindelige Straffe erfaringsmæssigt ikke føre til noget tilfredsstillende Resultat. Blandt disse er særlig to Grupper fremtrædende. Den ene omfatter de karaktersvage, ofte psykisk defekte Personer, der — uden at være egentlig farlige for Samfundet — af Hang til Lediggang og uordentlig Levevis idelig begaar Forbrydelser, navnlig mindre Berigelsesforbrydelser, eller driver Betleri som Erhverv. Til en vis Grad i Klasse med disse kan stilles uheldbrekelige Vanedrankere, der begaar Forbrydelser under Paavirkning af stærke Drikke, og visse Sædelighedsforbrydere, navnlig de, der gør sig skyldige i utugtige Blottelser af sig selv (Ekhibitionisterne), og andre, hvis Forbrydelser ikke gaar ud over de blotte Blufærdighedskrænkelser, samt den mere uskadelige Del af de saakaldte Alfonsere. Overfor disse i det hele mere besværlige end farlige Forbrydere vil paa den ene Side Anvendelse af mer eller mindre kortvarige Frihedsstraffe i Almindelighed være uden blivende Betydning, og paa den anden Side vil Anvendelse af langvarige og strenge Fængselsstraffe ofte ikke staa i rimeligt Forhold til den begaaede Forbrydelse. Det rationelle vil her i mange Tilfælde være at anbringe saadanne Personer i en særlig for dem indrettet Arbejdsanstalt, hvor de saavidt muligt gennem et længere Ophold kan vænnes til regelmæssigt Arbejde — hvorved ogsaa deres fremtidige Erhverv kan have for Øje — og til i det hele at føre en ordentlig Levevis, saaledes at de efter Løsladelsen kan blive i Stand til selv at sørge for deres Underhold.